

10. ÍRÁS

A PARADICSOMI HÁROMSÁG

AZ ÖRÖKKÉVALÓ Istenségek paradicsomi Háromsága teszi lehetővé az Atya megszabadulását a személyiség-abszolútizmusból. A Háromság tökéletesen társítja az Isten végtelenül személyes akaratának korlátlan kifejeződését az Istenség abszolútságával. Az Örökkévaló Fiú és a különféle, isteni eredetű Fiak az Együttes Cselekvővel és az ő világegyetemi gyermekeivel együtt hatékonyan gondoskodnak arról, hogy az Atya megszabaduljon ama korlátoktól, melyek egyébként az elsőségben, a tökéletességben, a változatlanóságban, az örökkévalóságban, az egyetemességben, az abszolútságban és a végtelenségben rejlenek.

² A paradicsomi Háromság hatékonyan gondoskodik az Istenség örök természetének teljes kifejeződéséről és tökéletes kinyilatkoztatásáról. A Háromság Állandó Fiai hasonlóképpen lehetővé teszik az isteni igazságosság teljes és tökéletes kinyilatkoztatását. A Háromság nem más, mint Istenség-egység, és ezen egység örökmód azokon az abszolút alapokon nyugszik, melyeket a három eredeti és mellérendelt és egymás mellett létező személyiség, vagyis az Atya Isten, a Fiú Isten és a Szellem Isten isteni egysége alkot.

³ ¶ Az örökkévalóság körének jelenlegi helyzetéből a végtelen múltba visszatekintve mindössze egyetlen elkerülhetetlen szükségszerűséget találhatunk a világegyetemi ügyekben, és ez a paradicsomi Háromság. Én a Háromságot olyannak tartom, amely elkerülhetetlen volt. Az idő múltját, jelenét és jövőjét szemlélve a világegyetemek teljes mindenségében semmi mást sem tekintek olyannak, amely elkerülhetetlen lett volna. A jelenlegi világmindenség, akár visszafelé, akár előre tekintve szemléljük is, elkerülhetetlen a Háromság nélkül. Ha adott a paradicsomi Háromság, akkor feltételezhetjük a minden dolgok megtételének egy választható lehetőségét vagy akár több különböző módját is, viszont az Atya, a Fiú és a Szellem Háromsága nélkül képtelenek vagyunk megérteni azt, hogy a Végtelen miként tudott háromszoros és mellérendelt megszemélyesülést megvalósítani az Istenség abszolút egy voltával szemben. Egyetlen más teremtési fogalom sem üti meg az abszolútság teljességének háromsági mércéjét, mely abszolútság az akarat szabadságának teljességével társuló Istenség-egységben rejlik, s amely akarati szabadság pedig az Istenség háromszoros megszemélyesülésének eredendő sajátja.

1. AZ ÖNMAGÁT SZÉTOSSZTÓ ELSŐ FORRÁS ÉS KÖZÉPPONT

¹ Úgy tűnhet, hogy az Atya, az örökkévalósági múltban, az önmaga mélyreható szétoasztásának eljárását léptette életbe. Az Egyetemes Atya önzetlen, szeretetteli és szerethető természetében eredendően van valami, ami arra készíti, hogy csak azokat a hatalmakat és hatásköröket tartsa magánál, melyek továbbadását vagy adományozását egyértelműen lehetetlennek tekinti.

² Az Egyetemes Atya ezalatt megvált önmaga mindazon részeitől, melyek az egyéb Teremtőknek vagy a teremtményeknek adományozhatók. Minden átruházható hatalmat és hatáskört átadott az ő isteni Fiainak és az ő társ-értelmeiknek. A saját világegyetemeik tekintetében minden átadható, az irányítási hatáskörökkel összefüggő előjogot átadott az ő Fejedelemeiainak. A helyi világegyetemi ügyekben minden egyes Felséges Teremtő Fiút olyan tökéletessé, hozzáértővé és meghatalmazottá tett, mint amilyen az Örökkévaló Fiú az eredeti és központi világegyetemben. Ajándékként, ténylegesen inkább adományként adta a személyiség birtoklásának méltóságát és szentségét, teljes önmagát és minden sajátosságát, mindent, amitől csak meg tudott válni, minden módon, minden korszakban, mindenütt és minden személy számára, és minden világegyetemenek, kivéve az ő központi lakhelyét.

³ ¶ Az isteni személyiség nem önközéppontú; önmaga szétoasztása és a személyiség megosztása az isteni szabadakaratú sajátlényeg ismerve. A teremtmények az egyéb személyes teremtményekkel való közösséget keresik; a Teremtők az isteniségnek az ő világegyetemi gyermekekkel való megosztására éreznek késztetést; a Végtelen személyisége úgy jelenik meg, mint az Egyetemes Atya, aki a lét valóságát és a sajátlényeg egyenlőségét megosztja két mellérendelt személyiséggel, az Örökkévaló Fiúval és az Együttes Cselekvővel.

⁴ ¶ Az Atya személyiségére és isteni sajátosságaira vonatkozó tudást mi mindig is az Örökkévaló Fiú kinyilatkoztatásaitól függően értékeljük, mert amikor a teremtés együttes cselekedete végrehajtatott, amikor az Istenség Harmadik Személye személyiségi létet nyert és keresztülvitte az ő isteni szüleinek együttes elképzeléseit, akkor az Atya korlátlan személyiségként megszűnt tovább létezni. Az Együttes Cselekvő létrejöttével és a teremtés központi magjának anyagi megjelenésével bizonyos örök változások mentek végbe. Isten, mint abszolút személyiség magát az Örökkévaló Fiának adta. Az Atya így adományozza a

„végtelenség személyiségét” az egyszülött Fiának, míg ketten együtt az ő örökkévaló egyesülésük „együttes személyiségét” adományozzák a Végtelen Szellemnek.

⁵ Mindezen és más, a véges elme fogalmait meghaladó okok miatt túlságosan bonyolult dolog az emberi teremtménynek megértenie az Isten végtelen atya-személyiségét, kivéve azt, hogy ez egyetemesen megnyilvánul az Örökkévaló Fiúban, és a Fiúval egyetemesen tevékeny a Végtelen Szellemben.

⁶ Lévén, hogy az Isten paradicsomi Fiai ellátogatnak az evolúciós világokra és ott néha halandói húsvér test alakban időznek, és mert ezen megtestesülések lehetővé teszik a halandó ember számára, hogy valamennyire ténylegesen is megismerje az isteni személyiség természetét és jellemét, ezért a bolygószférák teremtményeinek úgy kell tekinteniük e paradicsomi Fiak alászállásait, mint az Atyára, a Fiúra és a Szellemre vonatkozó hiteles és megbízható ismereteket.

2. ISTENSÉGI MEGSZEMÉLYESÜLÉS

¹ A háromság megvalósításának módszerével az Atya megválk attól a korlátlan szellemszemélyiségtől, ami a Fiú, viszont ezzel önmagát e Fiú Atyjává teszi és ezáltal végtelen képességekre tesz szert ahhoz, hogy az isteni Atyjává váljon minden későbbi megteremtett, meglényegített vagy egyéb módon megszemélyesített értelmes, saját akarral bíró teremtmény-fajtának. Mint *abszolút és korlátlan személyiség* az Atya csakis úgy működhet, mint a Fiú és a Fiúval együtt, azonban mint *személyes Atya* továbbra is adományoz személyiséget az értelmes, sajátakarattal bíró teremtmények különböző szinteken álló, különféle szeregeinek, és szeretetteli közösségben mindörökké személyes kapcsolatokat tart fenn a világegyetemi gyermekeinek e hatalmas családjával.

² Miután az Atya a maga teljességét a Fia személyiségének adományozta, és amint ez az önadományozás teljesen és tökéletesen megfelel annak a végtelen hatalomnak és természetnek, mely így már az Atya-Fiú egyesülésben létezik, akkor ezen örök társak közösen olyan sajátosságokat és jegyeket adományoznak, melyek egy további, szintén őhozzájuk hasonló lényt alkotnak; és ezen együttes személyiség, a Végtelen Szellem teljesíti ki az Istenség lételevi megszemélyesülését.

³ A Fiú nélkülözhetetlen az Isten atyaságához. A Szellem nélkülözhetetlen a Második és a Harmadik Személy testvéri viszonyához. Legalább három személy szükséges egy személycsoporthoz, de ez csak a leggyengébb indok arra, hogy az Együttes Cselekvő elkerülhetetlenségét elhiggyük.

⁴ ¶ Az Első Forrás és Középpont a végtelen *atya-személyiség*, a korlátlan forrás-személyiség. Az Örökkévaló Fiú a korlátlan *személyiség-abszolút*, azon isteni lény, aki úgy áll végig az időben és az örökkévalóságban, mint az Isten személyes természetének tökéletes kinyilatkoztatása. A Végtelen Szellem az *együttes személyiség*, az örökké tartó Atya-Fiú egyesülés különleges személyi következménye.

⁵ ¶ Az Első Forrás és Középpont személyisége nem más, mint a végtelenség személyisége, kivonva belőle az Örökkévaló Fiú abszolút személyiségét. A Harmadik Forrás és Középpont személyisége pedig nem más, mint a felszabadult Atya-személyiség és az abszolút Fiú-személyiség egyesülésének végső összegződési következménye.

⁶ ¶ Az Egyetemes Atya, az Örökkévaló Fiú és a Végtelen Szellem mind egyedi személy; egyikük sem másolat; mindegyikük eredeti; mindannyian egyesítettek.

⁷ ¶ Egyedül az Örökkévaló Fiú tapasztalja meg azon isteni személyiségi kapcsolatokat a maguk teljességében, annak tudatosságát, hogy egyszerre fia az Atyának és szülője a Szellemnek, valamint annak a tudatosságát, hogy isteni egyenlőségben van mind az Atya-össel, mind a Szellem-társsal. Az Atya ismeri azt a tapasztalást, hogy olyan Fia van, aki övele egyenlő, azonban az Atya nem ismeri őt maga előtt. Az Örökkévaló Fiú rendelkezik a fiúi tapasztalással, felismeri a személyiségi elődöt és ezzel egyidejűleg tudatában van annak, hogy ő is közös őse a Végtelen Szellemnek. A Végtelen Szellem tudatában van a kettős személyiség-ösnek, de nem tölt be szülői szerepet egyetlen mellérendelt Istenség-személyiségnél sem. A Szellemmel az Istenség-megszemélyesülés lételevi köre eléri a teljességet; a Harmadik Forrás és Középpont elsődleges személyiségi élményelvek és szám szerint heten vannak.

⁸ Az én származásom a paradicsomi Háromságához kötődik. Én úgy ismerem a Háromságot, mint egyesített Istenséget; tudom azt is, hogy az Atya, a Fiú és a Szellem létezik és a saját meghatározott személyiség-minőségükben cselekednek. Határozottan tudom, hogy nemcsak személyesen és együttesen cselekednek, hanem különféle csoportosulásokban is összehangolják működésüket, s így végül is hét különböző egyes és többes minőségben működnek. És mivel e hét társulás kimeríti az ilyen isteni összetételképés minden lehetőségét, ezért elkerülhetetlen, hogy a világegyetem valóságai az értékek, a jelentés-tartalmak és a személyiség hétféle változatoként jelenjenek meg.

3. AZ ISTENSÉG HÁROM SZEMÉLYE

¹ Eltekintve attól, hogy csak egyetlen Istenség van, azért az Istenségnek három jól meghatározott és isteni megszemélyesülése létezik. Az embernek az isteni Igazítókkal való felruházása esetében az Atya azt mondta, hogy: „Saját képünkre alkossunk halandó embert.” Az urantiai írásokban többször előfordul ez a hivatkozás a többes Istenség cselekedeteire és tevékenységére, mely világosan utal a három Forrás és Középpont létezésének és munkálásának felismerésére.

² ¶ Nekünk azt tanították, hogy a Fiú és a Szellem a Háromság közösségében ugyanolyan és egyenértékű kapcsolatot tart fenn az Atyával. Az örökkévalóságban és Istenségekként kétségkívül így is tesznek, viszont az időben és személyiségekként ettől bizonyosan eltérő természetű viszonyt tartanak fenn. A Paradicsomból kitekintve a világegyetemekre e viszonyok igen hasonlóknak tűnnek, de mihelyt a tér területeiről nézzük azokat, már egészen különbözőnek látszanak.

³ Az isteni Fiak valóban „Isten Szava”, azonban a Szellem gyermekei igazán „Isten Cselekedete”. Isten a Fiún keresztül szól és a Végtelen Szellemen keresztül cselekszik a Fiúval, míg minden világegyetemi tevékenységben a Fiú és a Szellem kiválón testvéries, úgy munkálkodnak, mint két egyenlő testvér, akik csodálattal és szeretettel viseltetnek nagyra becsült és istenien tisztelt közös Atyjuk iránt.

⁴ Az Atya, a Fiú és a Szellem a természetüket tekintve bizonyosan egyenlők, létüket tekintve bizonyosan társak, viszont világegyetemi teljesítményükben félreismerhetetlen eltérések vannak, és amikor egyedül cselekednek, akkor az Istenség mindegyik személye nyilvánvalóan korlátozott az abszolútságában.

⁵ ¶ Úgy tűnik, hogy az Egyetemes Atya, azt megelőzően, hogy a saját akaratából megvált a Fiút és a Szellemet alkotó személyiségtől, hatalomtól és sajátosságoktól, (bölcseleti nézőpontból vizsgálva) korlátlan, abszolút, és végtelen Istenség. De egy ilyen elméleti Első Forrás és Középpont egy Fiú nélkül a szónak még a legszűkebb értelmében sem lenne az *Egyetemes Atyának* tekinthető; az atyaság nem igazi fiúi kapcsolat nélkül. Továbbá, az Atya, lévén, hogy a szó teljes értelmében abszolút volt, valamely örökkévalón távoli pillanatban egyedül kellett, hogy létezzen. Ő azonban ilyen magányos létet sohasem élt meg; a Fiú és a Szellem az Atyával közösen örökkévaló. Az Első Forrás és Középpont az Eredeti Fiú örökkévaló Atyja és a Fiúval együtt a Végtelen Szellem örökkévaló őse volt mindig is és az lesz mindig is.

⁶ Megfigyeléseink szerint az Atya az abszolútságának minden közvetlen megnyilatkozásától tartózkodik, kivéve az abszolút atyaságot és az abszolút akaratot. Nem tudjuk,

hogy vajon az akarat az Atya át nem ruházható sajátossága-e; csak annyit figyelhetünk meg, hogy *nem* vált meg az akaratától. Az ilyen végtelen akaratnak szükségképpen örökmód az Első Forrásban és Középpontban kell rejlenie.

⁷ Az Egyetemes Atya azáltal, hogy abszolút személyiséget adományoz az Örökkévaló Fiúnak megszabadul a személyiségi abszolútizmus béklyóitól, azonban e cselekedetével olyan lépést tesz, mely mindörökre megakadályozza őt abban, hogy személyiség-abszolútként egyedül cselekedjen. És a társlétező Istenség — az Együttes Cselekvő — végleges megszemélyesítésével kialakul a három isteni személyiség háromsági kapcsolatrendszere, mely az abszolút lényegű Istenséggé váló működés teljességéhez viszonyítva meghatározó jelentőségű.

⁸ Isten a világegyetemek mindenségében lakozó összes személyiség Atya-Abszolútja. Az Atya személyesen abszolút a cselekvés szabadságában, viszont az idő és tér már megalkotott, megalkotás alatt álló és még meg nem alkotott világegyetemeiben az Atya nem érzékelhető abszolútnak a paradicsomi Háromságon kívüli teljes Istenséggé.

⁹ ¶ Az Első Forrás és Középpont a Havonán kívül a jelenségek világegyetemeiben a következőképpen működik:

¹⁰ 1. Teremtőként, a Teremtő Fiacon, az unokáin keresztül.

¹¹ 2. Szabályozóként, a Paradicsom gravitációs középpontján keresztül.

¹² 3. Szellemként, az Örökkévaló Fiún keresztül.

¹³ 4. Elmeként, az Együttes Teremtőn keresztül.

¹⁴ 5. Atyaként, így szülői kapcsolatot tart fenn minden teremtménnyel az ő személyiségi körén keresztül.

¹⁵ 6. Személyként, így szerte a teremtrészekben *közvetlenül* cselekszik az ő kizárólagos szilánkjai révén — a halandó ember esetében a Gondolatigazítók által.

¹⁶ 7. Teljes Istenséggé, így kizárólag a paradicsomi Háromságban működik.

¹⁷ ¶ Mindezen lemondásokat és hatáskör-átruházást az Egyetemes Atya teljesen önként vállalta. A mindenható Atya céltudatosan veti magát alá a világegyetemi hatáskörbeli korlátozásoknak.

¹⁸ ¶ Úgy tűnik, hogy az Örökkévaló Fiú minden szellemi szempontból az Atyával egyként működik, eltekintve az Isten-szilánkok adományozásától és egyéb előszemélyes tevékenységektől. A Fiú nem azonosul közelebről sem az anyagi teremtmények értelmi tevékenységeivel, sem pedig az anyagi világegyetemek energia-tevékenységeivel. Abszolútként a Fiú mint személy működik, és csak is a szellemi világegyetem területén tesz így.

¹⁹ ¶ A Végtelen Szellem meglepően egyetemes és hihetetlenül változatos minden tettében. Tevékenysége kiterjed az elme, az anyag és a szellem szféráira is. Az Együttes Cselekvő az Atya-Fiú közösséget képviseli, de önmagaként is működik. Nem sok köze van a fizikai gravitációhoz, a szellemi gravitációhoz vagy a személyiségi körhöz, azonban minden egyéb világegyetemi tevékenységben többé-kevésbé részt vesz. A Végtelen Szellem ugyan nyilvánvalóan függ a három létező és abszolút gravitációs szabályzástól, mégis úgy tűnik, hogy három felsőbb szintű felügyeletet gyakorol. E hármasság képességét sokféleképpen használja az elsődleges térerők és energiák meghaladására, sőt láthatóan még azok semlegesítésére is, s e tevékenysége egészen az abszolútság legvégső határaiig terjed. Bizonyos helyzetekben e felügyeleti tevékenységei abszolút értelemben meghaladják még a mindenségrendi valóság elsődleges megnyilvánulásait is.

4. AZ ISTENSÉG HÁROMSÁGI EGYESÜLÉSE

¹ Az összes abszolút társulás közül a paradicsomi Háromság (az első hármasegység) annyiban különleges, hogy az a személyes Istenség kizárólagos közössége. Isten Istenként kizárólag az Isten viszonylatában működik és azok számára, akik képesek megismerni Istent, viszont abszolút Istenségként csakis a paradicsomi Háromságban és csakis a világegyetemi teljesség viszonylatában működik.

² ¶ Az örökkévaló Istenség tökéletesen egyesített; mindazonáltal az Istenségnek van három tökéletesen egyedivé lett személye. A paradicsomi Háromság lehetővé teszi az Első Forrás és Központ és az ő örökkévaló társai jellemvonásainak és végtelen hatalmának a maga teljes változatoságában való egyidejű kifejeződését, s ebben az egyidejű kifejeződésben mindezek mellett helyet kap az osztatlan Istenség világegyetemi működésének teljes isteni egysége is.

³ A Háromság nem más, mint nem-személyes minőségben működő végtelen személyek társulása, de amely nem áll ellentétben a személyiséggel. Talán durva hasonlat, de egy apa, egy fiú és egy unoka alkothat olyan testületet, mely lehet nem-személyes, viszont ebben az ő személyes akaratauk megjelenhet.

⁴ A paradicsomi Háromság *valóságos*. Úgy létezik, mint az Atya, a Fiú és a Szellem Istenség-egyesülése; ugyanakkor az Atya, a Fiú vagy a Szellem közül bármelyik kettő működhet ugyanezen paradicsomi Háromság viszonylatában. Az Atya, a Fiú és a Szellem együttműködhet valamely nem-háromsági módon, de nem három Istenségként. Személyekként akaratauk szerint együttműködhetnek, azonban ez már nem a Háromság.

⁵ ¶ Mindig emlékezzetek arra, hogy a Végtelen Szellem tevékenysége nem más, mint az Együttes Cselekvő működése. Az Atya és a Fiú benne, rajta keresztül és mint ő működik. Hasztalan volna azonban a Háromság rejtelmének feltárásával próbálkozni: három egyként és egyben, és egy kettőként és kettejük képviselőjében.

⁶ ¶ A Háromság oly szorosan kötődik a világegyetemi ügyek teljes köréhez, hogy az elszigetelt mindenségrendi események és személyiségi viszonyok teljességének értelmezésére irányuló próbálkozásaink során kénytelenek vagyunk számolni vele. A Háromság a mindenségrend minden szintjén működik, és a halandó ember a véges szinthez kötött; ennél fogva az embernek meg kell elégednie a Háromság azon véges fogalmával, hogy az Háromság.

⁷ Mint húsvér testben élő halandóknak úgy kell tekintetnek a Háromságra, hogy az megfeleljen az egyéni megvilágosodottságotoknak és összhangban legyen az elmétek és a lelketek válaszaival. Igen keveset tudhattok meg a Háromság abszolútságáról, de amint a Paradicsom irányában felfelé emelkedtek, majd sokszor meglepve éltek meg a Háromság felsőségével és véglegességével, vagy akár abszolútságával kapcsolatos sorozatos kinyilatkoztatásokat és váratlan felfedezéseket.

5. A HÁROMSÁG SZEREPKÖREI

¹ A személyes Istenségeknek vannak sajátosságaik, de aligha lenne következetes dolog azt állítani, hogy a Háromság is rendelkezik sajátosságokkal. Az isteni lények e közösségét helyesebb úgy tekinteni, mint amely *feladatkörrökkel* rendelkezik, mint például az igazságszolgáltatás, a teljességi magatartásformák, az összehangolt cselekvés és a mindenségrendi felügyelet. E rendeltetések tevékenyen felsőbbek, véglegesek és (az Istenség határain belül) abszolútak, már ami a személyiség-érték összes élő valóságát illeti.

² A paradicsomi Háromság szerepeit nem egyszerűen csak az Atya nyilvánvaló isteniségi sajátosságának és azon sajátos jegyeknek az összessége alkotja, melyek a Fiú és a Szellem személyes létezésében egyediek. A három paradicsomi Istenség Háromságot alkotó közössége új jelentés-tartalmak, értékek, hatalmak és a világegyetemi kinyilatkoztatásra, cselekvésre és irányításra való képességek kifejlődését, meglényegülését és istenivé válását eredményezi. Az élő közösségek, az emberi családok, a társadalmi csoportok vagy a paradicsomi Háromság nem pusztán számtani összegzéssel lesz több. A csoportpotenciál mindig messze meghaladja az egyes alkotóelemek sajátosságainak egyszerű összegét.

³ ¶ A Háromság, mint Háromság, különleges magatartást tanúsít a múlt, a jelen és a jövő teljes világegyeteme irányában. És a Háromság feladatköreit a legjobban a Háromság világegyetemi magatartásformáinak viszonylatában lehet vizsgálni. E magatartásformák egyidejűek és bármely elszigetelt helyzet vagy esemény vonatkozásában többszörösek lehetnek:

⁴ ¶ 1. *A Végessel szemben tanúsított Magatartás.* A Háromság legnagyobb mértékű önkorlátozása nem más, mint a végessel szemben tanúsított magatartása. A Háromság nem személy, és a Legfelsőbb Lény sem a Háromság kizárólagos megszemélyesülése, azonban a Legfelsőbb tekinthető a Háromság hatalmi-személyiségi összpontosulásának legjobb közelítő fogalmaként, amit csak a véges teremtmények megérthetnek. Ennélfogva a Háromságot a véges viszonylatában néha úgy említjük, mint a Felsőség Háromságát.

⁵ ¶ 2. *Az Abszonittal szemben tanúsított Magatartás.* A paradicsomi Háromság tekintettel van azokra a létszintekre, melyek a végesnél többek, de az abszolútnál kevesebbek, és e viszonyra néha úgy utalunk, mint a Végleges Háromságára. Sem a Végleges, sem a Legfelsőbb nem képviseli teljesen a paradicsomi Háromságot, viszont szűkebb értelemben és a saját szintjükön mindegyik láthatóan a Háromságot képviseli az élményelvi-hatalmi fejlődés elő-személyes korszakaiban.

⁶ ¶ 3. A paradicsomi Háromság *Abszolút Magatartása* kapcsolódik az abszolút létevi lényekhez és a teljes Istenség működésében csúcsonylik ki.

⁷ ¶ A Háromsági Végtelen magába foglalja az Első Forrás és Középpont minden — akár istenivé nem tett, akár istenivé tett — hármasegységi viszonylatának összehangolt működését, és ennélfogva a személyiségek számára igen nehezen megragadható. A Háromság, mint végtelen szemlélésekor ne hagyjátok figyelmen kívül a hét hármasegységet; ezzel az értelmezési nehézségek egy része elkerülhető és bizonyos látszólagos ellentétek is részben feloldhatók.

⁸ ¶ Én azonban nem ismerek olyan nyelvet, mely révén képes lennék a korlátolt emberi elme számára bemutatni a paradicsomi Háromság teljes igazságát és örök jelentőségét és a három, végtelen tökéletességű lény soha véget nem érő társulásának természetét.

6. A HÁROMSÁG ÁLLANDÓ FIAI

¹ Az egész törvény az Első Forrásból és Középpontból ered; *ő törvény.* A szellemi törvényen alapuló irányítás a Második Forrás és Középpont lényegéhez tartozik. A törvény kinyilatkoztatása, az isteni rendelkezések kihirdetése és értelmezése a Harmadik Forrás és Középpont dolga.

A törvény alkalmazása, az igazságosság a paradicsomi Háromság hatáskörébe tartozik és azt bizonyos, a Háromsághoz tartozó Fiak juttatják érvényre.

² ¶ Az *igazságosság* a paradicsomi Háromság egyetemes fennhatóságával együtt jár, viszont a jóság, a könnyörületesség és az igazság azon isteni személyiségek világegyetemi segédkezése, akiknek Istenség-egyesülése a Háromságot alkotja. Az igazságosság nem az Atya, a Fiú vagy a Szellem magatartásformája. Az igazságosság a szeretet, a kegyelem és a segédkezés eme személyiségeinek háromsági beállítottsága. A paradicsomi Istenségek egyike sem mozditja elő magában az igazságszolgáltatást. Az igazságosság sohasem személyes magatartásforma; az mindig többes működés.

³ ¶ A *bizonyítékot*, a pártatlanság (vagyis a könnyörületességgel összhangban lévő igazságosság) alapját a Harmadik Forrás és Középpont személyiségei szolgáltatják, aki az Atya és a Fiú közös képviselője minden területen és a teremtésozesség értelmes lényekének elméi számára.

⁴ ¶ Az *ítélkezés*, az igazságosság végső alkalmazása a Végtelen Szellem személyiségei által szolgáltatott bizonyítéknak megfelelően a Háromság Állandó Fiainak feladata, akik az egyesített Atya, Fiú és Szellem háromsági természetében osztozó lények.

⁵ ¶ A Háromsági Fiak e csoportjába a következő személyiségek tartoznak:

- ⁶ 1. A Felsőség háromságivá tett Titkai.
- ⁷ 2. A Nappalok Örökkévalói.
- ⁸ 3. A Nappalok Elődei.
- ⁹ 4. A Nappalok Tökéletességei.
- ¹⁰ 5. A Nappalok Utódai.
- ¹¹ 6. A Nappalok Szövetségei.
- ¹² 7. A Nappalok Hűséges Követői.
- ¹³ 8. Bölcsesség-tökéletesítők.
- ¹⁴ 9. Isteni Tanácsosok.
- ¹⁵ 10. Világegyetemi Ítélok.

¹⁶ ¶ Mi a Háromságként működő három paradicsomi Istenség gyermekei vagyunk, s én történetesen e csoport tizedik osztályába, a Világegyetemi Ítélok közé tartozom. Ezen osztályok általános értelemben véve nem képviselik a Háromság magatartásformáját; ők az Istenség ezen együttes magatartásformáját csak a végrehajtói ítékezés — az igazságosság — terén képviselik. A Háromság kifejezetten arra tervezte őket, hogy a kijelölt feladatukat pontosan elvégezzék, és a Háromságot csak azokban a feladatkörökben képviseljék, amelyekhez őket megszemélyesítette.

¹⁷ A Nappalok Elődei és Háromság-eredetű társaik pártatlansággal szolgáltatnak igazságot a hét felsőbb-világegyetem számára. A központi világegyetemben ilyen tevékenységi körök csak elméletileg léteznek; ott a pártatlanság a tökéletességnek magától értetődően része, és a Havona-tökéletesség eleve kizárja az összhanghiány minden lehetőségét.

¹⁸ Az igazságosság a pártatlanság közösségi eszméje; a könyörületesség pedig ennek személyes kifejeződése. A kegyelem a szeretet magatartásformája; a törvény működését a pontosság jellemzi; az isteni ítékezés a pártatlanság lelke, mely mindig megfelel a Háromság igazságosságának, mely mindig eleget tesz az Isten isteni szeretetének. Amennyiben teljesen felfogjuk és tökéletesen megértjük a Háromság pártatlan igazságosságát és az Egyetemes Atya irgalmas szeretetét, akkor láthatjuk, hogy azok egybeesnek. De az ember ily teljességgel nem értheti meg az isteni igazságosságot. Ennélfogva a Háromságban, ahogy az ember láthatja, az Atya, a Fiú és a Szellem személyiségei úgy igazodnak egymáshoz, hogy összehangolhassák a szeretetben és a törvényben való segédkezésüket az idő élményelvi világegyetemeiben.

7. A FELSŐSÉG FELÜGYELETE

¹ Az Istenség Első, Második és Harmadik Személye a másik kettőhöz viszonyítva egyenlő, és egyikük ők. „Az Úr, a mi Istenünk egy Isten.” Az örökkévaló Istenségek isteni Háromságában tökéletes a cél és egységes a kivitelezés. Az Atya, a Fiú és az Együttes Cselekvő igazán és istenien egy. Igazat mond az írás: „Én vagyok az első, és én vagyok az utolsó, és rajtam kívül nincsen Isten.”

² ¶ A halandó számára a dolgok véges szinten való megjelenését tekintve a paradicsomi Háromság a Legfelsőbb Lényhez hasonlóan csakis a teljessel foglalkozik — a teljes bolygóval, a teljes világegyetemmel, a teljes felsőbb-világegyetemmel, a teljes nagy világegyetemmel. E teljességi magatartás azért létezhet, mert a Háromság az Istenség teljessége, és van még számos egyéb oka is.

³ A Legfelsőbb Lény valamivel kevesebb és valamiben más, mint a véges világegyetemekben működő Háromság; de bizonyos határokon belül és a tökéletlen hatalom-megszemélyesülés jelen korszakában ezen evolúciós Istenség tükrözni látszik a Felsőség Háromságának magatartásformáját. Az Atya, a Fiú és a Szellem nem személyesen működik együtt a Legfelsőbb Lénnel, azonban a jelen világegyetemi korszakban a Háromságként működnek vele együtt. Értjük, hogy hasonló viszonyban vannak a Véglegessel is. Gyakran sejtjük, hogy milyen is lesz a paradicsomi Istenségek és a Legfelsőbb Isten közötti személyes vi-

szony, amikor ő végre kifejlődik, de mindezt igazán nem tudhatjuk.

⁴ ¶ Szerintünk a Felsőség felügyelete nem teljesen kiszámítható. E megjósolhatatlanságot ezen felül bizonyos fejlődési hiányosság jellemzi, mely kétségkívül a Legfelsőbb nem teljes voltának és a paradicsomi Háromságra adott véges válasz nem teljes voltának ismertetőjegye.

⁵ A halandói elme ekkor rögtön ezer és egy dolgot képzelhet — véstes természeti eseményeket, szörnyű baleseteket, borzalmas szerencsétlenségeket, fájdalmas betegségeket és világméretű csapásokat — és azt kérdezné, hogy vajon e megpróbáltatások kapcsolatba hozhatók-e a Legfelsőbb Lény valószínű működésének részét képező ismeretlen ténykedésekkel. Őszintén szólva, nem tudjuk; ebben nem igazán vagyunk biztosak. De azt megfigyeltük, hogy az idő múlásával mindeme bonyolult és többé-kevésbé megmagyarázhatatlan helyzetek *mindig* a világegyetemek jólétét és fejlődését szolgálják. Meglehet, hogy a Legfelsőbb rendeltetése és a Háromság felügyelete a létezés körülményeinek és az élet megmagyarázhatatlan megpróbáltatásainak összességét egy felsőbb értéket képviselő, jelentőségteljes minta szálai közé szövi.

⁶ Isten fiaiként képesek vagytok felismerni a szeretet személyes magatartásformáját az Atya Isten minden cselekedetében. Viszont nem mindig lesztek képesek megérteni, hogy a paradicsomi Háromság világegyetemi cselekedetei közül mennyi válik a tér evolúciós világain élő halandó egyének javára. Az örökkévalóság előrehaladása során a Háromság cselekedetei egyszerre jelentőségteljesnek és körültekintőnek mutatkoznak, de az idő teremtményei számára nem mindig tűnnek ilyennek.

8. A VÉGESEN TÚLI HÁROMSÁG

¹ A paradicsomi Háromságra vonatkozó számos igazság és tény még részlegesen is csak azáltal érthető meg, hogy felismerünk valamilyen, a végest meghaladó rendeltetést.

² Nem célszerű tárgyalni a Véglegesség Háromságának feladatköreit, de annyi azért talán felfedhető, hogy a Végleges Isten a Tapasztalattól Függetlenül Létezők által magába foglalt Háromság-megnyilatkozás. Hajlamosak vagyunk azt hinni, hogy a világmindenség egyesítése a Végleges meglényegítő cselekedete és az valószínűleg tükrözi a paradicsomi Háromság abszonit felügyeletének bizonyos, de nem az összes szakaszát. A Végleges az abszonit-hoz fűződő viszonyát tekintve csak annyiban tekinthető a Háromság korlátozott megnyilvánulásának, amennyiben a Legfelsőbb részlegesen képviseli a Háromságot a végeshez fűződő viszonyában.

³ ¶ Az Egyetemes Atya, az Örökkévaló Fiú és a Végtelen Szellem bizonyos értelemben a teljes Istenség alkotó személyiségei. Egyesülünk a paradicsomi Háromságban és a Háromság abszolút rendeltetése egyenértékű a teljes Istenség szerepkörével. És az Istenség e teljessége a végest és az abszonitot egyaránt meghaladja.

⁴ Jóllehet a paradicsomi Istenségek egyetlen személye sem tölti be külön-külön a teljes Istenség-potenciált, háromjuk együtt azonban már igen. Úgy tűnik, hogy legalább három végtelen személy szükséges a teljes Istenség — az Istenségi Abszolút — elő-személyes és lételvi potenciáljának megelevenítéséhez.

⁵ *Személyként* ismerjük az Egyetemes Atyát, az Örökkévaló Fiút és a Végtelen Szellemet, viszont én személyesen nem ismerem az Istenségi Abszolútot. Az Atya Istent szeretem és imádom; az Istenségi Abszolútot tiszteltem és becsülöm.

⁶ ¶ Egyszer jártam egy olyan világegyetemben, ahol a lények egy bizonyos csoportja azt tanította, hogy a véglegességet elért lények az örökkévalóságban végső soron arra rendeltettek, hogy az Istenségi Abszolút gyermekei legyenek. Én azonban nemigen tudom elfogadni a véglegesrendűek jövőjét övező rejtélynek e feloldását.

⁷ A Végleges Testület egyebek mellett magába foglalja az idő és tér azon halandóit, akik minden olyan szempontból elérték a tökéletességet, ami csak az Isten akaratához köthető. Teremtmenyként és a teremtmenyi lehetőségek

korlátain belül ők teljesen és igazán ismerik az Istent. S miután megtalálták az Istent, mint az összes teremtmény Atyját, e véglegességet elért lényeknek valamikor a végesfeletti Atya keresésére kell indulniuk. De e keresés egyúttal azt is jelenti, hogy meg kell ragadniuk a paradicsomi Atya végleges sajátosságainak és jellemének abszonit természetét. Az örökkévalóságban majd elválík, hogy ez elérhető-e vagy sem, mi azonban meg vagyunk győződve arról, hogy még ha a véglegességet elért lények megragadják is az isteniségnek e véglegességét, valószínűleg akkor is képtelenek lesznek elérni az abszolút Istenség véglegesfeletti szintjeit.

⁸ Talán lehetséges, hogy a véglegességet elért lények részlegesen elérjék az Istenségi Abszolútot, viszont még ha így is lesz, az örökkévalóságok örökkévalóságában az Egyetemes Abszolút problémája továbbra is izgatja, zavarba hozza és ámulatba ejti a véglegességet elért, felemelkedő és fejlődő lényeket és kihívást fog jelenteni számukra, mert érzékeljük, hogy az Egyetemes Abszolút mindenségrendi kapcsolatainak kifürkészhetetlensége az anyagi világegyetemek és azok szellemi irányításának folyamatos kiterjedésével arányosan növekszik.

⁹ ¶ Csak a végtelenség fedheti fel az Atya-Végtelent.

¹⁰ [Ennek az írásnak az összeállítását egy, az uverszai székhelyű Nappalok Elődeinek felhatalmazása alapján működő Világegyetemi Ítéző hitelesítette.]